

Sygn. akt I CSK 383/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku A. D.

przy uczestnictwie [...]

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 marca 2006 r., sygn. akt V Ca .../05,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 maja 2005 r.

W skardze kasacyjnej skarżąca, zarzucając w ramach pierwszej podstawy kasacyjnej naruszenie art. 952 § 1 i 2 k.c. i w ramach drugiej podstawy kasacyjnej – art. 233, 382 i 328 § 2 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i jego zmianę przez stwierdzenie nabycia spadku po Z. O. na podstawie testamentu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto – co również nie jest bez znaczenia – w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca powołała się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. W jej ocenie, zagadnieniem tym jest rozbieżność ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd pierwszej i drugiej instancji. Oceny tej nie można w żadnym stopniu podzielić. Po pierwsze bowiem, wątpliwości dotyczące ustaleń faktycznych nie mogą stanowić zagadnienia prawnego, gdyż – co oczywiste – nie mają charakteru prawnego, lecz faktyczny. Po wtóre, w myśl art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Zarzuty takie nie mogą tym bardziej uzasadniać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c.

Z podanych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.